

Biblia és Gyülekezet

Melléklet

A Biblia Szövetség folyóiratának mellékleteként

2013. évi III. számhoz

Angol nyelvi tábor 2013.

Jesus, All For Jesus

Az idei angol hét volt a legjobb tábor, ahol az utóbbi években részt vettem. Nemcsak azért, mert az angol nyelv évtizedek óta a szívem csücske, hanem azért is, mert az északír vendégek és a magyar házigazdák közösen olyan légkört tudtak teremteni, amiben mindenki felszabadultan lehetett önmaga, jól érezhette magát, és közben mindannyian tudtuk, hogy mindez egyedül Isten műve.

A Biblia Szövetség angol nyelvű bibliaismereti hetére a péceli székházban került sor augusztus 5-9-e között. A vendégek vezetője Brian Boyd, a Kells Prebiterian Church lelkipásztorja volt, aki magával hozta gyülekezetének további tizenhét tagját.

Valójában az északír csoport nem először járt Magyarországon. Már két alkalommal is szolgáltak közöttünk, de mindig visszaternek, mert mint mondták, nálunk igazán otthon érzik magukat, és Magyarországot is megszerették. A táborban 36 magyar diák vett részt, akik az ország legkülönbözőbb pontjairól (Pécelről 14-en) érkeztek,

hogy a javában zajló nyári szünet utolsó hónapjában öt napig tanuljanak, igaz valami teljesen mást és máshogy, mint az iskolai padban. Őket tizenegy, angolul kiválóan beszélő magyar fiatal tolmácsolással, szervezéssel, játékvezetéssel, felügyelettel segítette. Mindenkit összeszámolva végül közel hetvenen ültök körül az ebédlőasztalokat.

A hét középpontjában az evangélium állt, a Jézus Krisztus mellett való döntés fontossága, a megváltott élet lehetősége, mindez fűszerezve sok-sok nevetéssel, énekkel, játékokkal, baráti beszélgetésekkel és persze tanulással. Minden nap kora délelőttől estig tartottak a programok. A résztvevőket két csoportra osztottuk: 10-13 és 14-25 évesekre. A fiatalok délelőtt a korosztályuknak megfelelő előadásokon, foglalkozásokon vettek részt. A hét során tolmácsolást mindvégig biztosítottunk egy fiatal, rugalmas és remek tolmács- és segítőcsapat közreműködésével. A délelőtti angol nyelvű előadásokat és az ötletes aranymondás tanulást ebéd zárta, ezt követően Brian Boydtól és John Kenohantól, a kellsi gyülekezet presbiterétől hallgattunk tanítást Péter első levelének első fejezetéről.

A tanulás persze nem teljes gyakorlás nélkül, így délután még a házi feladattal is meg kellett birkóznuk a fiataloknak, amit meglepő módon, a legtöbben egyáltalán nem bántak. Számomra hatalmas élmény volt látni, hogy a résztvevők egytől egyig megszólaltak a rögtönzött angol nyelvű jelenetekben, még azok is, akik egyébként nehezen oldódnak fel.

A kellsi gyülekezet énekei és dicséretei még ma is a fülünkben csengnek. A szigetországban élők Jézusba vetett hitüket és a tőle nyert örömeiket olyan felszabadultan tudják eldalolni, hogy mindannyiunkat magukkal ragadtak. A résztvevők apraja-nagyja szinte kifogástalan angolsággal (halvány magyar akcentust leszámítva) dicsérte Jézust a Jesus, All For Jesus kezdetű énekkel, amely talán a hét egyik legkedveltebb dicsérete volt.

Az északír emberek történelméből, hétköznapjaiból, szokásaiból is kaptunk egy kis ízelítőt, a hét közepén a szó valódi értelmében is, hiszen megkóstolhattuk az írek kedvenc csemegéjét, a hínárból készült, igen jellegzetes ízű „dulce”-t, a burgonyás kenyeret, megtanultuk, mi a „champ”, megtudtuk, hogy a Tayto Észak-Írország

vezető chips márkája (tényleg finom!), és megismerkedtünk a mi pörköltünkre és gulyáslevesünkre emlékeztető Irish Stew összetevőivel. Elcsodálkoztunk a sertésvérből és zabpehelyből készített Black Pudding népszerűségén, és nem utolsó sorban, ígéretet kaptunk, hogy ha Észak-Írországba látogatunk, bizonyosan a vendégeik vagyunk egy igazi „Ulster Fry-ra”, amelyet ők nemzeti eledelként leginkább reggelire esznek, de nekünk inkább kiadós ebédnek tűnt.

A kellsi csapat szerdán városnézéssel töltötte az estét, amelynek csúcspontja a dunai hajóút volt. A város a felújított és kivilágított Parlament épületével, a hidakkal és a Várnegyed fényeivel teljes dicsőségében uralja a Duna-partot, amit mindannyian tátott szájjal néztek. Természetesen semmiképpen nem feledkezhetünk meg az

a táborvezető házaspár

északír–magyar focimérkőzésről sem, ami ezúttal az évek óta veretlen ír csapat vereségével végződött. Focicsapatunk kitett magáért, de lelkes szurkolóközönsége nélkül aligha győzhetett volna. Egyenes vonalban felfejlődve a pálya szélén, arcukon a magyar zászló színeivel, énekelve, dobolva, ugrálva és kiabálva biztatták a hazaiakat. Ehhez fogható lelkesedést ritkán lát az ember. Lányok, feledhetetlenek vagytok!

A „Fedezd fel Pécelt!” helyismereti csapatversenyben északír–magyar vegyes csapatok indultak, és az este végére, bátran mondhatom, jobban ismertük Pécel nevezetességeit, mint a helybéliek. A hét eseményeit egy fergeteges búcsúest zárta, ahol minden résztvevő bemutathatta tehetségét. Néhányan zongoráztak, mások énekeltek, gitároztak: ki egyedül, ki párban, vagy a barátok csoportjával.

A hét zárógondolatait Brian mondta el utolsó áhítatában. A résztvevőknek egy emlékeztetőt adott útravalóul, aminek központi gondolata Jézus Krisztus személyéről szólt. Bármennyire is fergeteges volt a hét, ne felejtjük el, hogy a sok élmény mellett a legfontosabb, amit hazavihetünk, az Jézus Krisztus megváltása, ami értelmet ad életünknek, jövőnknek és majd halálunknak is.

Weberné Zsikai Mária táborvezető

bibliatanulmányozás I.

szünet

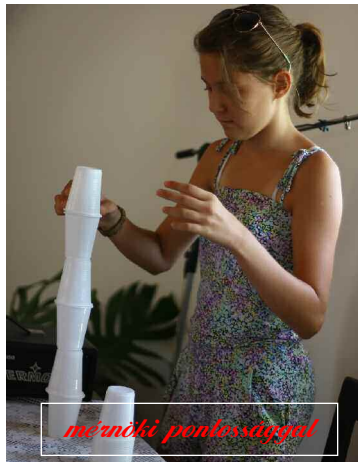
„Nagyon jók voltak a biblia-
órák és a fordítás is elég jól
ment. Nagyon tetszett, hogy az
anyanyelvemen hallgathatom,
azaz angolul.” Gardner Márk

bibliatanulmányozás 2.

bibliatanulmányozás 3.

metódus pontosságával

egyéni esztendőseggel

csak pontosan, szépen...

készülés a tolmácsolásra

Kellsből Pécelre

(interjú a kellsői gyülekezet lelképásztorával, Brian Boyddal)

A 4-5 évenkénti találkozások során nyomon követhettük, hogy a kellsői gyülekezet folyamatosan szaporodik üdvözlőkkel. Innen úgy látjuk, ez mind a biblikus igehirdetésnek, mind pedig a már hitre jutott tagok missziói tudatosságának köszönhető. Ugyanakkor utaltál arra is, hogy az elmúlt években több gyülekezeti tag életében nagyon súlyos problémák, tragédiák is adódtak. Mintha Isten a kezdeti, áldásokkal teli idők után most nehezebb iskolába járatná a közösséget.

Egy kis angol vers szerint a sötét szálak az ügyes takács kezei között épp annyira szükségesek, mint az arany és ezüst szálak. Ez feltétlenül igaz a lelki életben is. Az utóbbi időszakban nagy fájdalmakat élt meg közösségünk. Egy gyülekezeti tagunk váratlanul eltűnt, és 18 hónapja nincs róla hír. Elindult biciklizni, és azóta nem látták. A rendkívül alapos nyomozás ellenére sem tudni, mi történt vele. Ez az eset fájdalmat és döbbenetet váltott ki az egész gyülekezetben. Egy másik fiatalember (a 2008-ban Magyarországon járt csapat tagja volt) egyik délután lefeküdt aludni, és nem kelt fel többet. Mindössze 32 éves volt. Ezen kívül néhány gyülekezeti tagunk – sajnos – erkölcsbe ütköző dolgokba keveredett.

Lelkészként számomra is nehezek és fájdalmasak az említett helyzetek. Ugyanakkor tudom, hogy ezek a problémák egy egyébként élő gyülekezet gondjai, ahol Isten munkálkodik. Az ilyen problémákkal való küzdelem arra kényszerít bennünket, hogy az Úrban bízunk, miközben megtanuljuk teljes örömmel tartani, amikor különféle próbákba jutunk (Jak 1,2). Örülök annak, hogy a kellsői gyülekezetnek valóságos emberek valóságos problémáival kell megküzdenie. Csak az élettelen gyülekezeteknek nincsenek problémáik.

A találkozások alatt azt tapasztaltuk, hogy családod szinte szimbiózisban él a gyülekezettel. Például elmondtátok, hogy egy haláleset kapcsán a temetés előtt és után lelkészként többször is elmész a gyászoló családhoz, hogy Isten igéjével erősítsd őket. Egyik nap úgy ültünk le nálatok a reggelihez, hogy te már túl voltál egy kórházlátogatáson. Hogyan lehet ezt hosszú távon bírni anélkül, hogy túlterhelődnél?

Ez nehéz kérdés. Sokszor valóban nagyon kimerítenek ezek a dolgok, de azt hiszem két módon is elkerülhető az, hogy az ember összeroskadjon ezek alatt. Egyrészt nélkülözhetetlen az Úrral való szoros kapcsolat fenntartása. Akkor válok a legfáradtabbá, csalódottabbá, amikor nem töltök elegendő időt az ige tanulmányozásával, imádsággal. Amikor a magam erejéből próbálok helytállni a szolgálatban, és nem azzal az erővel, amit az Úr ad.

Másrészt fontos szem előtt tartani a reformátori egyetemes papság alapelvét. A római katolikusokkal szemben, akik azt vallják, hogy csak a papság szolgálhat, mi az Ige tanítása alapján hisszük, hogy mindenki részesül különféle lelki ajándékokban, amelyekkel szolgálnia kell az egyháznak. Tehát amellest, hogy természetesen a nap 24 órájában elérhető vagyok a gyülekezeti tagok számára, mások is tevékenykednek ebben a szolgálatban. Így válik lehetővé, hogy nekem csak a legfontosabb ügyekkel kelljen foglalkoznom. Az utóbbi hetekben pedig már alkalmaztunk egy

rész munkaidős munkatársat is azért, hogy látogassa azokat a családokat, akiknek gyermekei alkalmainkra járnak.

2004-ben kétkézi munkával (építkezés, renoválás) segítettetek a Biblia Szövetségben, 2008-ban a péceli székház festése mellett angol nyelvi biblia-tábort is tartottatok a péceli fiataloknak. Az idei táborra azért került sor, mert a fiatalok olyan szívesen gondoltak vissza az öt év előttiére, hogy kérésükre ismét kértük szolgálátokat. Mi indít benneteket arra, hogy időt és anyagiakat áldozva újra eljőjtek? Könnyű vagy nehéz jelentkezőket találni a magyarországi utazáshoz?

Ami engem illet, nagyon szeretem Magyarországot és az itteni hívő embereket. Ha nem volna a nyelvek számomra szinte megtanulhatatlanul nehéz, szívesen dolgoztam volna hazátokban hosszabb ideig is. Ezért is nagyon örültem, amikor megérkezett az újabb meghívás Pécelre. A Biblia Szövetséggel való kapcsolatunkra mindig is úgy tekintettünk, mint kölcsönösen építő folyamatra. Boldogan jövünk, és segítünk nektek, amiben tudunk, ugyanakkor mi magunk is igazán sokat épülünk a közös szolgálatból, az itteni fiatalokkal való kapcsolatból.

Idei csapatunk tagjai is az Úr munkája iránti megújult lelkesedéssel tértek vissza Észak-Írországra, valamint azzal a friss élménnyel, hogy láthatták, miként munkálkodik Isten egy teljesen más országban, kultúrában.

Egy fontos különbség azért volt az eddigi látogatásokhoz képest: ezúttal kizárólag lelki munkát végeztünk, vagyis Isten Igéjét hoztuk fiatalok közé. Most nem önkéntes jelentkezéssel állt össze a szolgáló csapat, hanem igyekeztem nagy körültekintéssel kiválasztani a tagokat, és megkértem őket, vigyék imádságban az Úr elé ők is, és azután hozzanak döntést. Összesen 21 fiatalot kérdeztem meg, akik négy kivételével igent mondtak. Visszatekintve mindannyian örülnek, hogy igent mondtak. Nagyon élvezték az itt töltött időt, és megszerették az embereket, akikkel itt találkoztak. Mindannyiunknak az a vágya, hogy ez a kapcsolat tovább növekedjen. Újra találkozhattunk a Bp. Wekerle telepi református gyülekezettel és Alföldy-Boruss Dezsőékkel is, akikkel mintegy két évtizede vagyunk testvéri és baráti kapcsolatban.

1992 óta többször jártál Magyarországon, és otthonosan mozogsz közöttünk. Gárdonyi Egri csillagok című regényét is ismered. Jelentett-e ez a mostani látogatás bármi újdonságot neked? Az eddigi tapasztalataid alapján mi az, amit különösen is szeretnél a magyarok, főleg a fiatalok szívére helyezni?

A nyugat-európai társadalom elutasította Istent, és az ő Igéjének mércéjét. Sajnos a magyar társadalmat is ezen az úton látom haladni. Mindazonáltal úgy tűnik, itt Isten létezésének még mindig nagyobb az elfogadottsága. Azt tanácsolom a hitre jutott fiataloknak, hogy álljanak ki Krisztusért! Legyen más a hozzáállásotok és viselkedésotek, mint azoké, akik között éltek! Keresztyénnek lenni nem csupán azt jelenti, hogy elhiszük Isten kijelentését, bár ez is fontos. Ennél azonban sokkal többre van szükség: Jézusért élni, azaz mindenben őt tegyük az első helyre, és gyakorlati életünket a Biblia tanítására építsük. Ne arra törekedjétek, hogy a nyugati fiatalokhoz hasonlítsatok, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával (Rm 12,1), miközben szeretitek Jézus Krisztust, és egyre jobban megismeritek igéjét. Ahogyan énekeltük is a nyári héten: „Jézusnak, mindent Jézusnak...”

riporter: Dr. Mikoliczné Virág

ismerkedő játék

„Nagyon jól éreztem magam, szerintem minden jól volt megszervezve, különösen tetszett a péceli felfedezés játék. Az északir és a magyar segítők is nagyon kedvesek voltak. Az egyetlen problémám az volt, hogy már 9-kor vissza kellett menni a szállásra, én még szívesen maradtam volna beszélgetni, esetleg lehetett volna valamilyen filmvetítés angol nyelven és angol felirattal például. De nyilván a korosztály miatt ezt nem nagyon lehetett volna kivitelezni. Összességében pozitív élményekkel mentem haza, ha lesz még ilyen tábor, akkor valószínűleg újra részt vennék rajta.” Makrai Gábor

tea time

énekpróba

a B-csoport

„Nagyon jó volt a tábor. Érdekesek voltak az angol órák. Finom volt az ennivaló is. Legjobban a vízbombázás tetszett.” Makrai Gergő

„Nekem a vízbombázás játék tetszett a legjobban. Lepedőkről át kellett repíteni a vízzel telt lufikat a másik oldalra úgy, hogy a többiek ne kapják el. És a péceli vetélkedő is tetszett, amiben volt egy feladatlap, és meg kellett keresni és lefényképezni különböző dolgokat. Megtanultam a héten, hogy vannak sorompók az életben, és hogy van egy szakadék köztünk és Isten között, és azon csak a megváltás hídján tudunk átjutni.” Anikó

a „nagy mérkőzés” főpróbája

a vendégszektorban

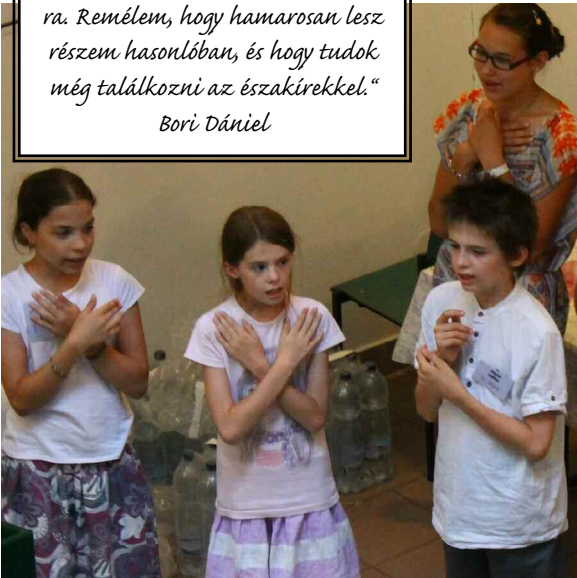

lakóhelyi megbeszélés

„A táborban eltelt hét alatt nagyon jól éreztem magam. Vidám hangulatban folytak a foglalkozások, melyeken sokat tanultunk. Örömmel gondolok vissza az eltelt hétre! Köszönettel: Amira“

„A tábor lelki, és nyelvtanulási szempontból is nagy élmény volt számomra. Remélem, hogy hamarosan lesz részem hasonlóban, és hogy tudok még találkozni az északiekkel.“
Bori Dániel

a búcsúest képei

580 barackos-gombóc készült!

északi-magyar vegyeskar

az utolsó közös vacsora a kávézóban!

a BSI Tanács tagjai is vendégeink voltak

„Szeretném megköszönni a tábor, a szervezést, a programot és mindent... A lányok nagyon boldogan jöttek haza... és azóta is folyamatosan mesélnék... a kamasz lányom el volt ragadtatva... és ez nála nagy szó!” – egy édesanya

vendégeink vasárnap a Budapest-Wekerle telepi református lemplomi isteniszületelen szolgáltak

Akik a tábor előkészítésében, megszervezésében, meglátásában önzellenül fáradoztak

Észak-Írországból: Miss Elizabeth Adair, Mr. Andrew Boyd, Rev. Mr. Brian Boyd, Miss Sarah Cundell, Mrs. Ruth Dennison, Mrs. Joanne Hughes, Mr. John Hughes, Mr. John Kernohan, Mrs. Jill Lorimer, Mr. Rodney Lorimer, Mr. David McConnell, Miss Emma McConnell, Mr. Connor McCullough, Mrs. Lorraine McCullough, Mr. Davy Nesbitt, Miss Naomi Reid, Mrs. Joan Simpson, Miss Kathy Wilson
Magyarországról csoportvezetők, tolmácsok, felügyelők: Baksa-Szabó Tamás, Farhas Gyöngyi, Mikolicz Ákos, Mikolicz Boglárka, Mikolicz Gyula, Sipos Előd Zoltán, Szabó Márta, Urbán Viktória, Vezsenyi Zoltán, Weber István, Weberné Marika

Akik a háttér munkában segítettek: Benedek Csilla, Horváth Lajosné, Horváth Mária, Margit Julianna, Dr. Mikolicz Gyula, Dr. Mikoliczné Virág, Parlanka Flóra, Radnai Katalin
A képeket készítették: Mikolicz Virág és Urbán Viktória